

Reactie op het wijzigings-besluit specifieke uitkeringen gemeentelijk onderwijsachterstandenbeleid.

1. Vermoedelijk krijgen de gemeenten per 1 januari 2020 de verplichting om het aantal uren voorschoolse educatie van 10 naar 16 uit te breiden. Dit wordt een forse opgave. De gemeenten krijgen te maken met een overgangsregeling die tot 2022 duurt. Ligt het niet in de rede om de urenuitbreiding navenant per 1 januari 2022 in te voeren, al dan niet in een geleidelijke urenopbouw?
2. Omdat de uitkeringen relatief lager uitpakken gelet op het huidige bekostigingsniveau van de grotere gemeenten en de te verrichten inspanningen t.a.v. het aantrekken van meer hbo'ers en de urenvermeerdering voorschoolse educatie wordt voorgesteld, ter ondersteuning van de overgangssituatie, toestemming te verlenen om het nog niet-bestede deel van de specifieke uitkering per 31-12-2018 na genoemde datum in te zetten om de afbouw van een deel van de huidige activiteiten (b.v. een groot deel van de schakelklassen) mogelijk te maken. Hiermee wordt bevorderd dat het proces geleidelijker en dus zorgvuldiger verloopt.
3. De doelgroep ziet de gemeente Apeldoorn bij voorkeur op 20% gesteld met een drempel van 0% voor gemeenten (variant C uit de brief van minister Slob van 31 januari j.l., gericht aan de Tweede Kamer). Het brengt meer balans in de toedeling van financiële middelen ten behoeve van grote, middelgrote en kleine gemeenten. Het ontziet meer de 38 "afbouwgemeenten", waartoe Apeldoorn overigens niet behoort.
4. Ongeveer de helft van de gemeenten ontvangt minder dan een toename van 60% en moet het aanbod van voorschoolse educatie toch uitbreiden, terwijl ze relatief minder geld gaan ontvangen. In Apeldoorn worden de middelen alleen ingezet voor doelgroepkinderen en is geen plaats voor menging met niet-achterstandskinderen. Hieraan liggen talrijke overwegingen ten grondslag, onder meer financiële. Indien alle gemeenten dat zouden doen, zouden zij eerder financieel uit kunnen komen om de 16 uur te realiseren. Wellicht is het een overweging om in de regeling een verplichting op te nemen om de specifieke uitkering uitsluitend te besteden aan geïndiceerde achterstandskinderen.
5. De onderwijsscores worden jaarlijks opnieuw berekend. Het zou voor de continuïteit en de longitudinale aanpak van de achterstandsproblematiek fnuikend zijn indien schoolbesturen en gemeenten jaarlijks met fluctuerende uitkeringen te maken krijgen. Een geslaagde uitvoering van activiteiten vergt minstens een vier jaar durende cyclus om succesvol te kunnen zijn.
6. Er worden veel begrippen gehanteerd in de genoemde brief van de minister. In de varianten zien we termen als "sterke focus op grootste risico's", "focus op grootste risico's", "licht verbrede doelgroep", "lichte risico's" (blz. 13 en 17). Uit het besluit komt naar voren, dat er drie soorten scores zijn, zwaar 525-535, licht 535-531 en geen hoger dan 535. Hoe verhouden deze gemeten uitkomsten zich met de vier indicatoren als het gaat om de toedeling van de middelen?
7. Op veel scholen worden geen toetsen meer afgenomen. Hoe komt het CBS tot een betrouwbare meting?
8. Het begrip "schuldsanering" is een indicator voor onderwijsachterstanden. Zijn dit alleen de bij de rechtbank geregistreerde gezinnen of wordt het op een andere wijze vastgesteld?